Doğan Kardeş

SAYI 12 | 19 MART 1973 | 100 KURUŞ

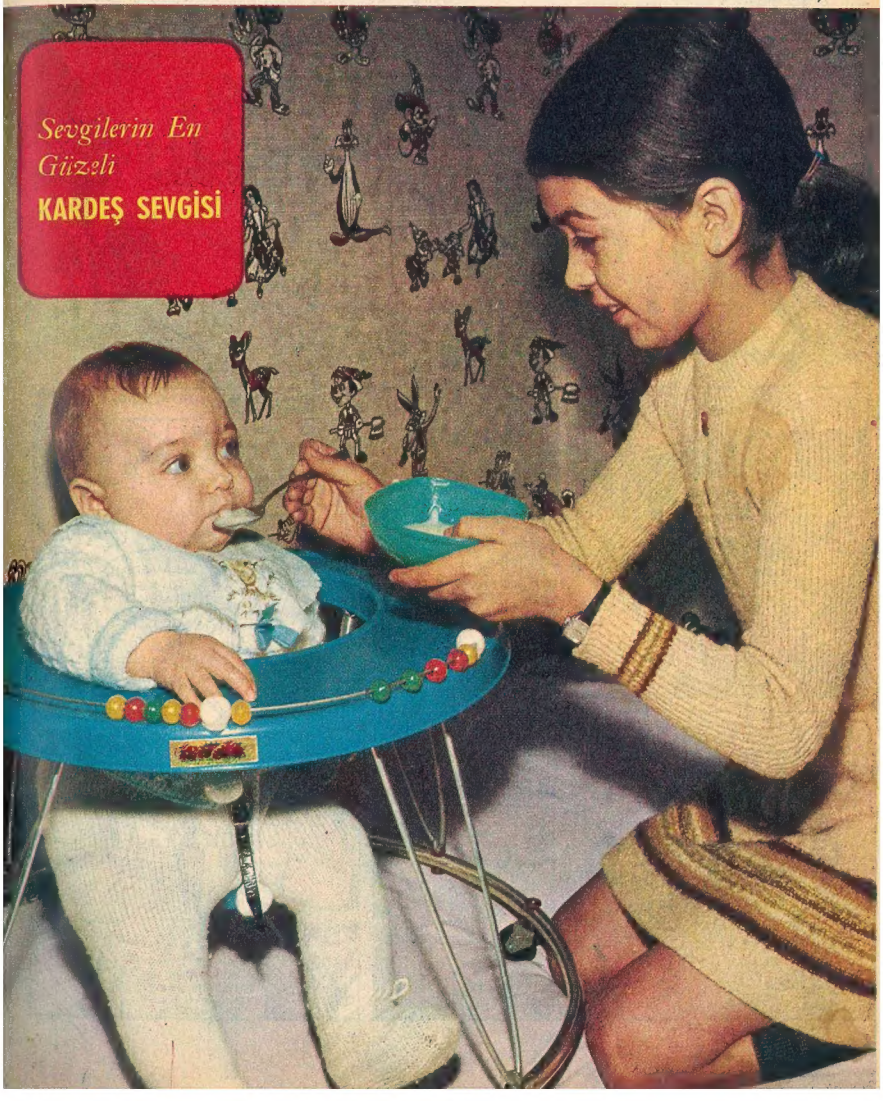

TAM ON RAKAMI SÖYLENMİŞTİ Kİ SAM HEMEN İKİNCİ SİLÂHINI DA ÇEKTİ...

ATEŞ EDEBİLİRİM...

Ooo

SAM, ANLAŞMALARININ AKSİNE KENDİ SİLÂHLARINI KULLANMIŞTI...

SALOON

ONA SADECE TEK SİLÂHIYLA ATEŞ EDEBİLECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİM...

HIZLI SAM'IN NİŞANÇILIĞI BU DEFA SÖKMEMİŞTİ...

SANA BİR DERS VERMEM LÂZIM SAM!

AYNI ANDA KAPTAN BASİL SİLÂHINI ATEŞLEYİP...

KİRİŞTE ASILI OLAN TEKERLEĞİ ALAŞAĞI ETTİ...

AHHH!

KASABALILAR İÇİN BU İYİ BİR EĞLENCE KONUSU OLMUŞTU...

HAH HAH HA... MİSSİSİPİ'NİN EN HIZLI SİLÂHŞÖRÜ BU HA!

ŞENİ BU HALE BİR ZÜPPE DÜŞÜRDÜ HA!

MAHMUT ORADAKİLERE DÖNÜP BAKTIKTAN SONRA...

NE DERSİN SABİR ADAMIN HESABINI GÖREYİM Mİ?

HAYIR MAHMUT, KOY FALANI YERİNE... BURAYA KAVGA ETMEYE DEĞİL, HUZUR İÇİNDE YAŞAMAYA GELDİK!

HIZLI SAM'IN YENİLGİSİNİ GÖREN DİĞERLERİ DE KORKMUŞLARDI...

ONLARIN GİTMESİNE GÖZ MÜ YUMACAĞIZ? DURDURALIM.

YOK ŞEF, BİZ CANIMIZI PAZARDA BULMADIK!

BENDEN DE PASO PATRON!

VE BÖYLECE KAHRAMANLAR ARABALARINA BİNİP YOLA KOYULDU...

PEKÂLÂ MONTCALF... BUNLARI PAHALI ÖDEYECEKSİN... HELE KURUDEREYİ GÖRÜNCE YÜZÜN PEK KOMİK OLACAK!

ARKASI VAR

TAM ON RAKAMI SÖYLENMİŞTİ Kİ SAM HEMEN İKİNCİ SİLÂHINI DA ÇEKTİ...

ATEŞ EDEBİLİRİM...

Ooo

SAM, ANLAŞMALARININ AKSİNE KENDİ SİLÂHLARINI KULLANMIŞTI...

SALOON

ONA SADECE TEK SİLÂHIYLA ATEŞ EDEBİLECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİM...

HIZLI SAM'IN NİŞANÇILIĞI BU DEFA SÖKMEMİŞTİ...

SANA BİR DERS VERMEM LÂZIM SAM!

AYNI ANDA KAPTAN BASİL SİLÂHINI ATEŞLEYİP...

KİRİŞTE ASILI OLAN TEKERLEĞİ ALAŞAĞI ETTİ...

AHHH!

KASABALILAR İÇİN BU İYİ BİR EĞLENCE KONUSU OLMUŞTU...

HAH HAH HA... MİSSİSİPİ'NİN EN HIZLI SİLÂHŞÖRÜ BU HA!

ŞENİ BU HALE BİR ZÜPPE DÜŞÜRDÜ HA!

MAHMUT ORADAKİLERE DÖNÜP BAKTIKTAN SONRA...

NE DERSİN SABİR ADAMIN HESABINI GÖREYİM Mİ?

HAYIR MAHMUT, KOY FALANI YERİNE... BURAYA KAVGA ETMEYE DEĞİL, HUZUR İÇİNDE YAŞAMAYA GELDİK!

HIZLI SAM'IN YENİLGİSİNİ GÖREN DİĞERLERİ DE KORKMUŞLARDI...

ONLARIN GİTMESİNE GÖZ MÜ YUMACAĞIZ? DURDURALIM.

YOK ŞEF, BİZ CANIMIZI PAZARDA BULMADIK!

BENDEN DE PASO PATRON!

VE BÖYLECE KAHRAMANLAR ARABALARINA BİNİP YOLA KOYULDU...

PEKÂLÂ MONTCALF... BUNLARI PAHALI ÖDEYECEKSİN... HELE KURUDEREYİ GÖRÜNCE YÜZÜN PEK KOMİK OLACAK!

ARKASI VAR

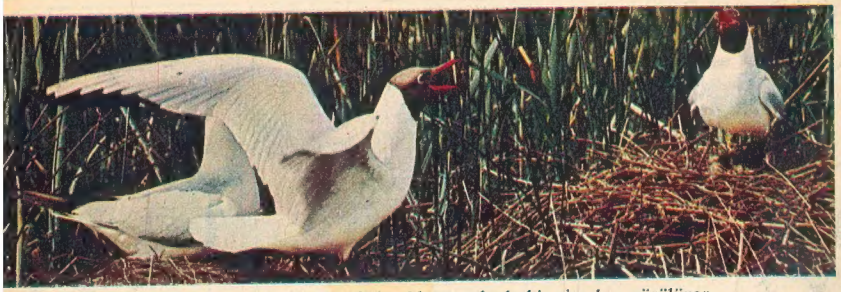

Yukardaki resimde «Gülen Martı» adında bir cins kuş görülüyor.

KUŞLARIN ATALARI

Her gün penceremize konan, yem verdiğimiz ya da kafesimizde beslediğimiz güzel kuşların hangi soydan geldiklerini hiç merak ettiniz mi?

Günümüzde yaşayan hayvanlara bir göz atacak olursak taş devrinin dev sürüngenleri dinazorlara en çok benzeyen hayvanların kuşlar olduğunu görürüz. Ama bu çok olağandır, çünkü her ikisi de aynı soydan gelmektedirler. Şimdi, geçmişe, iki yüz milyon yıl öncesine, kuşların birer kertenkele olduğu zamana gidelim.

KOŞAN VE TIRMANAN BİR SÜRÜNGEN: TEKODONT

O eski zamanda, tarihçiler ve arkeologların tekodont dedikleri küçük sürüngenler yaşıyorlardı. Bunların bazıları timsahları andırırken diğer bir kısmı da kertenkelelere benziyor ama tıpkı kangurular gibi arka ayaklarının üstünde koşabiliyorlardı. Milyonlarca yıl süresince sürüngenler kısa zamanda geliştiler ve iki kola ayrıldılar. Birincisi dinazorların soyu idi, diğeri ise kuşların. Sonradan kuş olan sürüngenler daha önceden buna hazırlıklıydılar. Hareketli ve aceleci idiler, böcekleri yakalamak için hızla ağaçlara çıkar, tırnakları sayesinde daldan dala atlarlardı.

DİŞLİ BİR KUŞ: ARKEOPTERİKS

Kuşların ilki, yüz elli milyon yıl önce yaşamış ve fosili Bavyeranın Solnofen köyünde bir bölgede bulunmuştur.

Arkeopteriks ismi: «Eski kuş» anlamında olup, bu fosil bilginler tarafından çok ayrıntılı olarak incelenmiştir. Arkeopteriks'in şimdiki kuşlarınkine çok benziyen tüyleri vardı. Ama bunların dizilişi biraz değişikti. Kuşun, uzun ve bir kertenkeleninkini andıran kuyruğunun üstünde sıralı tüyleri ve kanatlarında üçer tırnaklı parmakları vardı. Sert bir gaga değil, küçük dişlerle kaplı çenelere sahipti. Yani sürüngenlerden arta kalan kuyruğuna, tırnaklarına ve dişlerine rağmen tüyleri, üç parmaklı ayakları ile bir kuş sayılabilirdi. Ayrıca ağaçtan ağaca uçabiliyordu. Ama şimdiki büyük martılar ve kırlangıçlar gibi iyi bir uçucu değildi.

TÜYLER NASIL OLUŞTU

Sürüngen iskeletinin kuş iskeletine nasıl döndüğü anlaşılıyorsa da bugün dahi tüylerin nasıl oluştuğu bilinmemektedir. Bunu anlayabilmek için fosillere bakılarak çeşitli fikirler ortaya atılmaktadır.

Resimde görülen simsiyah parlak tüylere ve irice bir gagaya sahip olan kuş bir karga cinsidir.

Rüzgârın Çelik Köprüleri Parçaladığını Biliyor Muydunuz?

1973 yılının sonlarına doğru İstanbul'un Anadolu yakasıyla Rumeli yakasını birleştirecek olan bir köprüye kavuşacağını bilmeyeniniz yoktur. Boğaz köprüsü yapıladursun, yine Akdeniz ülkelerinden birinde, İtalya'da Messina boğazına inşa edilecek olan muhteşem köprünün hazırlıklarına başladı. Başlandı diyoruz, ama aslında bu hazırlıkların da birkaç yıl süren bir ön çalışması oldu. Ünlü firmaların komisyona sundukları projeler arasından şimdilik sadece on iki tane seçilmiş bulunuyor. Proje kesin olarak tespit edildikten sonra daha halledilmesi gereken problemler var. Bu problemlerin en önemlisi, çelik köprünün şiddetli fırtınalara ve zelzelelere karşı dayanıklı olması. Zira Messina boğazının rüzgârları pek meşhurdur. Bu rüzgâr bir saatte 100 kilometreyi bulmaktadır. Size çok şaşıracağınız bir gerçekten söz edelim. Şiddetli fırtınanın çeliği parçaladığını bilir miydiniz? Evet, şaşılacak bir şey. Buna bir örnek verelim:

1940 yılının 7 kasımında Amerika Birleşik Devletlerinde Takoma köprüsü saatte 70 kilometre hızla esen rüzgârın kurbanı olmuştu. Önce rüzgârın etkisiyle titremeye başlayan çelik sonra eğilip bükülüyor ve sonra da parçalanıyor. Bu olayın bölümlerini yandaki temsilî fotoğraflarda görüyorsunuz.

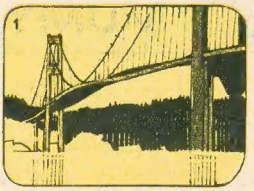

1) İlk titreşimler.

2) Kablolardan biri kopuyor.

3) Otomobilin yalpaladığını görüyorsunuz.

4) Köprü eğilip bükülüyor ve kablolar kopuyor.

Yukardaki fotoğrafta köprünün kalan kısmının parçalanıp düştüğü görülüyor. Ana kabloların üstündeki insanların boyutlarına dikkat edin.

ZEVKLİ BİR DENEY YAPINIZ

Bir deney tüpünü veya fotoğrafta görüldüğü gibi ateşe dayanıklı ufak bir şişe alın ve yarısına kadar su doldurun. Sonra içine koyduğunuz suyu birkaç dakika kaynatın. Ateşten indirin ve ağzını mantarla sıkı sıkı kapatın. Suyu kaynaması ateşten indirmenize rağmen bir süre daha kendi kendine devam eder. Şişenin ağzını kapattıktan sonra baş aşağı çevirip bir bardağın içine oturtun. Şişenin tabanına bir buz parçası yerleştirin. Buzun yavaş yavaş erimeye ve buhar olmaya ve bu olaya paralel olarak şişenin içinde basıncın alçaldığını ve suyun da kaynamaya başladığını göreceksiniz. Kaynama olayı, buzun eriyip, nötr hale gelmesine kadar devam eder. Netice olarak alçalan basınç likidin kaynamasını sağlıyor demektir

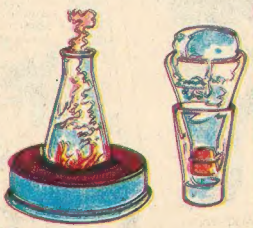

ZAMANIN ÖTESİNDE

① MUMYALAR ARASINDA

GELECEK HAFTA: KARANLIĞIN İÇİNDE ---

FIRTINA KUŞLARI

YİRMİ BİRİNCİ YÜZYILDAYIZ... AVUSTRALYA İLE ANTARKTİKA ARASINDA TÜNELLER VE KARAYOLLARI YAPILIYOR...

YOLUN AÇILIŞI TELEVİZYON KAMERALARI TARAFINDAN TESPİT EDİLİYOR...

YOLUNUZ AÇIK OLSUN ARKADAŞLAR!.. İLK KONVOYUN FİLMİNİ...

... ÇEKİYORUZ. İŞTE ŞİMDİ TÜNELE GİREN BU KONVOY ÇOK GEÇMEDEN ANTARKTİKA'DA OLACAK. BÖYLECE AVUSTRALYA BURALARDAN FAYDALANACAK

BU SIRADA ANTARKTİKA'DA...

PENGUENLER SAVAŞA HAZIRLANIYOR!

ŞİMDİ DE SİLAHLARINIZI HAZIRLAYIN

JO, DİKKAT ET, KAYIYORUZ...

BİLİYORUM, AMA ARACI OLDURAMIYORUM

VE ONBEŞ DAKİKA SONRA..

SİLAHLARDAN YOĞA YAĞ FIŞKIRTILDI..

GELECEK HAFTA: BUZDAĞLARI ARASINDA

Trafik Oyunu

Ali :
Çocuklar bir fikrim var,
Bakın şimdiye kadar
Hiç oynamadık bunu,
Bir trafik oyunu.
Ben otobüs olayım,
En önde yer alayım,
Siz de taksiler olun
öyle art arda durun.
İki sıra olalım,
Sağlı, sollu duralım.
Omuz omuza tutup,
Böyle yavaşça koşup
Taşıta benzeyelim,
Dolaşalım, gezelim.

Oya :
Yolcular da olmalı
Dolmuşlara dolmalı.
Yolcusuz taşıt olmaz
Öyle değil mi Yılmaz?

Yılmaz :
Elbet, bak otobüs boş
Aman bu oyun ne hoş!
Can sen de biletçi ol
Tam da bize uygun yol.

Akgün :
Ben de dolmuş olayım
Yolcuları alayım.
Neydi! Maltepe-Pendik
«Bay şoför bekle, geldik.»

Can:
İyi ama çocuklar
Unutulan bir şey var.
Bir trafik memursuz
Olamaz oyunumuz

Ali :
Bu görev senin Güven,
İşte düdük, eldiven.
Şu taşın üstüne çık.
Tam bir polissin artık.

Güven:
Evet, oyun başlasın
Taşıtlar bir yön alsın.
Trafik kuralları
Hiç unutulmamalı.
Yolcular sağdan binsin,
İnerken sağdan insin.

Sevim :
Biz de yolcu oluruz,
Kaldırımda dururuz.
Ya taşıta bineriz,
Ya karşıya geçeriz.

Güven :
Düt.. düt.. yayalar geçsin,
Kimse telâş etmesin.
İşaret verilmeden
Sakın geçmeyin hemen.

Sema :
Otobüs geldi Sevim,
Haydi ona binelim.
Ayakta yaşlılar var,
Yazık yorulacaklar.

Sevim :
Sen o yaşlı yolcuya,
Ben de şu çocukluya
Yerimizi verelim,
Semtimizde inelim.

Can :
Lütfen çabuk bininiz,
Öne ilerleyiniz.
Biletleri alalım,
Biletsiz kalmayalım.

Sevim :
İki paso veriniz,

Can:
Bir lira ödeyiniz.

Sevim :
Buyrun işte para

Can :
Bu geçmez, başka ara.

Sevim :
Şimdi oyundayız biz
Başka para vermeyiz.

Can :
Bak! Trafik polisi
Dinlemiyorlar bizi.

Otobüs :
Cevabı ben vereyim,
Dâvayı halledeyim.
Biz böyle otobüsüz
Bedava götürürüz.
Bol bol gezin, dolaşın
İster dağ, tepe aşın,
Hem de şarkı söyleyin
Haydi, haydi eğlenin.
Bu benden size öğüt,
Kalkıyoruz düt.. düt.. düüüt.

ÇOCUKLAR SORUYOR

● Köpekler Renkleri Görürler Mi?

Yapılan araştırmalar köpeklerin renk körü olduklarını ortaya koymuştur. Yani köpekler etraflarındaki şeyleri, tıpkı bizim renksiz (Siyah - Beyaz) film seyrettiğimiz gibi görürler. Bu bakımdan köpeklerin sahiplerinin bulundukları yeri, kulübelerini tanımalarında, renklerin rolü yoktur.

● Renkli Kar Olur Mu?

Karın beyaz olması, kar billurlarından ileri gelir. Bazı ülkelerde renkli kar da yağdığı görülmüştür. Meselâ Grönland'a ve kuzeydeki bazı ülkelere kırmızı kar yağmış, pek çok kimse şaşırıp kalmıştı. Bu kar zerrecikleri arasında bulunan yabancı maddelerden ileri gelir.

● Kalkan Balığı Ne Kadar Yaşar?

Kalkan balığının ömrü 25 yıl kadardır. Dibi kumlu çakıllı kıyı bölgelerinde yaşayan bu balık Marmara Denizi'nde çok avlanır.

● Havaya Bakınca Kaç Yıldız Görürüz?

Gökyüzünde gözle görülebilecek yıldızların sayısı 10.000 kadardır. Ancak bulutsuz bir gecede biz bunun 3.000 kadarını görürüz. Çünkü gerisi görüş açımızın dışında kalır.

● Gemilerin Bacası Ne İşe Yarar?

İlk buharlı gemilerin bacaları dumanı iyi çekmesi için uzun yapılıdır. Zamanla bu tip gemilerin gelişmesiyle bacalara da daha zarif ve daha derli toplu bir biçim verildi. Fakat akaryakıtla işleyen modern gemilerde büyük bir bacaya hemen hemen hiç ihtiyaç yoktu. Ama bugün dahi, sırf göz zevkini bozmaması, daha güzel gözükmesi için bu çeşit gemilere de birer baca yerleştirilmektedir.

● Mikroplar Tartılır mı?

Evet, çok hassas özel terazilerle çok küçük cisimleri bile tartmak mümkündür. Amerika Birleşik Devletleri'nin Oak Ridge şehrindeki bir araştırma merkezindeki özel bir terazi, bir gramın bin milyarda birini ölçebilecek hassaslıktadır. «Elektro-magnetik Terazi» adı verilen bu özel tartı aleti bildiğimiz terazilerden çok farklıdır. Bu son derece hassas teraziler ancak kimya laboratuarları ile atom araştırmaları merkezinde kullanılmaktadır.

● Semenderler Ateşin İçinden Geçebilirler mi?

Hayır geçemezler. Eskiden semenderlerin çok garip yaratıklar olduklarına inanılırdı. O kadar ki, bir semender ateşe atılsa bile hayvanın yanmadan alevlerin arasından geçip, canını kurtarabileceği sanılırdı. Vücutları tombul bir kertenkeleyi andıran bu hayvanlar kuytu yerlerde yaşarlar. Derisinden zehirli bir sıvı salgılanan semenderler avlarını bu zehirli sıvı ile öldürebilirler. Bundan ötürü vücutları daima ıslak ve kaygandır. Eskiler, derisinin nemliliğini göz önüne alarak, semenderin yanmadığını iddia etmişlerse de bunun aslı yoktur. Zavallı hayvan ateşe atılırsa, kısa bir zamanda alevlerin arasında kavrulup kül olur. Ayrıca bu semenderler 20 - 25 cm. uzunluğunda, sarı üzerine siyah lekeli bir hayvandır.

● At mı, Deve mi Daha Dayanıklıdır?

Bir deve ile bir at arasında yapılan dayanıklılık yarışması sonucunda, çöllerin treni olan devenin attan çok daha fazla dayanıklı olduğu ortaya çıkmıştır. Bütün gün yürüyen at ikinci günün sonunda bütün enerjisini kaybettiği halde deve, üçüncü günün sonunda dahi yarışa katıldığı ilk günkü kadar sağlam kalmıştır.

● Okçu Balık Nasıldır?

Doğu Asya'da garip bir balık yaşar. Bu hayvanın garipliği, dış görünüşünden çok, avını yakalama usulünden ileri gelir. Bu balık, yüzerken gözleri suyun dışında kalır. Eğer gözüne kendisine yiyecek olabilecek bir hayvan çarparsa hemen hayvana nişan alıp ağzından su fışkırtır. Su damlalarının fışkırması o kadar âni olur ki bunlar böcek üzerinde bir ok etkisini gösterir ve bir anda suya düşmesine sebep olur. Bu balıklar akvaryumlarda da beslenir. Okçu balıkların ok atmaları, insanların en usta okçularını bile hayrete düşürecek kadar etkili olmaktadır. Bu yüzden hayvana «Okçu balık» denir.

● Şeftali Zehirli Bir Meyva mıdır?

Yazın zevkle yediğimiz şeftalinin çok az miktarda, çok şiddetli bir zehir ihtiva ettiğini biliyor muydunuz?» Siyanhidrik asit» adlı bu zehir şeftalinin çekirdeğinin içindeki bademdedir. Fakat çok az miktarda olduğundan insana zarar vermez. Küçük çocuklara şeftali çekirdeğini kırıp da içindeki bademlerden çok yedirmek doğru değildir.

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ : Minik ve izci arkadaşları, zaman makinası adlı garip araca binerler. Makina onları kızılderililerin arasına götürür. Göbek Hipi radyosunu açınca, onları gözetleyen kızılderililer şaşırır, kaçarlar.

ZAMAN MAKİNASI

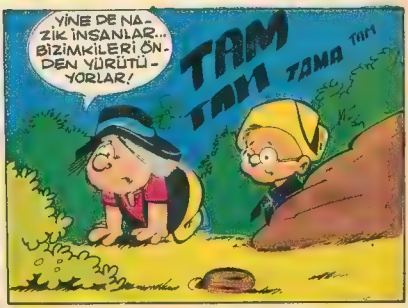

ARKASI VAR

JANE'YLE TARZAN, MAYMUN ADAMLARIN ELİNDE ESİRDİR. ŞEF, ESİRLERİ ARENAYA GÖTÜRMELERİNİ SÖYLER...

BU ADAM ARENADA İŞE YARAMAZ Kİ ŞEF.. HEM BİZİM ONLARIN DİRİLERİNE İHTİYACIMIZ VAR. BÖYLE GÜÇLÜ KUVVETLİ BİRİ FAYDALI OLUR!

İŞLERİME KARIŞANLARDAN HOŞLANMAM... ESİRLERİ AL VE DEDİĞİMİ YAP...

ŞİMDİ ŞU YOLDAN ARENAYA GİDECEĞİZ!
KARLA!..
JANE... TARZAN...

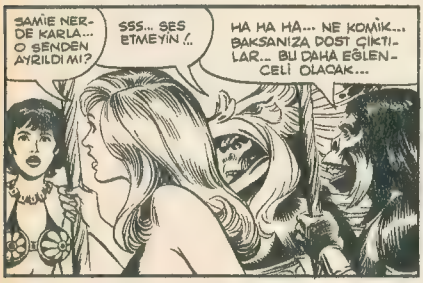
SAMİE NERDE KARLA... O SENDEN AYRILDI MI?
SSS... SES ETMEYİN!..
HA HA HA... NE KOMİK... BAKSANIZA DOST ÇIKTILAR... BU DAHA EĞLENCELİ OLACAK...

ŞEF, BUNLAR DOST OLURSA BELKİ İSTEDİĞİMİZİ YAPMAZLAR...
YAPARLAR, MERAK ETME!.. KENDİ HAYATLARINI KURTARMAK İÇİN DÖVÜŞECEKLERDİR...

İŞTE AYAKLARINI BAĞLADIM!
KADINI VE KENDİNİ KURTARMAK İSTİYORSAN SANA VERECEĞİM BIÇAKLA KARŞIDAKİ KÖLEYİ ÖLDÜRMEYE ÇALIŞACAKSIN

MAYMUN ADAMLAR

ARKASI VAR

BİR YAZ MACERASI

Anlatan:
Dilâra Özman

Cem: «Keşke bir macera geçse başımızdan», dedi.

Sevgi, «Ne biçim macera istiyorsun?» diye sordu.

— «Meselâ, meselâ... boğa tarafından kovalanmak ya da onun gibi bir şeyler,» dedi Cem. «Taşrada yaşamak güzel şey ama epey sönük bir hayat.»

Sevgi, «Ben hiç de boğa tarafından kovalanmak istemem doğrusu,» diye söylendi. «Hem ben burada yaşamayı pek de sönük bulmuyorum. Teyzemin tavuklarına yem vermek, çiçekler toplamak ve...»

Cem, «Çiçek toplamak!» diye takıldı. «Daha bir kez çiçek topladık. Şu havaya bak... Yağmur... yağmur... yağmur! Şu hale bak!»

Gerçekten de müthiş bir yağmur yağıyordu. Bütün gece yağdığı yetmediği gibi, sanki gökyüzü delinmişçesine hiç durmadan yağıyordu.

— «Belki de birazdan durur,» dedi Sevgi.

Sevgi her şeyi iyiye yoran bir kızdı. Bu sefer de haklıydı. Birkaç dakika geçmemişti ki, teyzeleri seslendi:

— «Sevgi! Cem! Yağmur dindi. Yağmurluklarınızı giyin, başlıklarınızı takın da komşu çiftliğe gidip şu mektubu verin. Belki günlük civcivlerimizi alabiliriz.»

Sevgiyle Cem hemen hazırlanıp yola koyuldular. Şap şup sulara dalıyorlar, güle oynıya yürüyorlardı. Komşu çiftlik biraz uzaktaydı. Yolları küçük bir köprüden geçiyordu. Köprünün üstünde durup suyu seyrettiler. Teyzelerinin verdiği bisküvileri yediler.

Cem, «Baksana Sevgi,» dedi. «Su ne kadar da yükselmiş. Neredeyse köprünün kemerini doldurup geçecek.»

— «Acele etsek iyi olacak, Cem. Yağmur gene başlıyor. İster misin su iyice yükselip de köprüyü aşsın! Sonra biz nasıl döneriz?»

Cem, «Ne eğlenceli olur!» diye güldü.

Tepeye vardıkları zaman iri iri yağmur taneleri düşüyordu.

Sevgi, «Şu buluta bak!» diye haykırdı.

Tam o sırada yağmur boşandı. Neredeyse önlerini göremiyeceklerdi.

— «Bir yere sığınalım,» dedi Sevgi.

— «Haydi gel... öyleyse şuraya girelim.»

Yolun kenarında bir samanlık buldular, hemen kendilerini oraya attılar. Üzerlerindeki yağmur sularını silkeledikten, yüzlerini kuruladılar. Dışarıda yağmur seller gibi akıyordu.

Bir süre beklediler. Sonunda yağmur hafifledi, bizimkiler hemen çıktılar. Koşa koşa çiftliğe vardılar.

Çiftçinin karısı onları görünce, «Vah, yavrularım, bu havada nasıl geldiniz?» dedi. «O küçük köprüden dönemezsiniz, sel basmış, öyle diyorlar. Yeni demir köprüyü dolaşmanız gerek. Biraz beklerseniz kocam sizi oraya kadar arabayla bırakır.»

Demir köprüye kadar yol az değildi. Sevgiy'le Cem çiftlik arabasıyla yolculuk yapmaktan çok hoşlanmışlardı. Köprüye geldiklerinde çiftçi:

— «İşte geldik,» dedi. Arabayı durdurdu. «Bundan sonrası kolay artık. Rahat edersiniz.»

Demir köprüye çıkınca Cem, «Baksana,» diye bağırdı. «Şu nehrin haline bak!»

Köprüyü aşıp karşıya geçtiler. Yüksekte kalan patikada yürüyorlardı. Sular bütün tarlaları kaplamıştı.

Sevgi, «Cem, bak!» diye bağırdı. «Şu kulübeye bak! Adanın üstünde gibi.»

Cem, gülerek, «İçindekiler her halde sandalla buraya çıkabilirler,» dedi.

Sevgi kulübeyi seyrediyordu. Her zaman nehrin kıyısındaki kulübe, şimdi küçük bir adanın üstünde kalmıştı. Adanın da gittikçe küçüldüğü görülüyordu. Sular hızla kulübeye doğru yaklaşıyordu.

Sevgi,

— «İnşallah içinde kimse yoktur,» dedi.

Cem,

— «Boş gibi görünüyor,» diye cevap verdi.

— «Ama belki de hayvanlar falan vardır,» diye ısrar etti Sevgi.

— «Onlara bir şey olmaz. Suyun o kadar daha...»

Sevgi'nin çığlığı Cem'in sözünü kesmişti, «Cem, bak, bak!»

Kolundan tutmuş çekiyor, suyu gösteriyordu, «Orada... bak... kutu mu nedir... bir şey üzerinde de...»

— «Şişşşt!» Bu sefer onu susturan Cem'di. «Sevgi... bu... bu bir köpek yavrusu!»

İki çocuk durmuşlar, yüzen tahta kutuya bakıyorlardı. Kutu kendilerine doğru geliyordu, köpekse hâlâ üzerindeydi. Bu siyahlı beyazlı küçük bir şeydi.

Sevgi, «Oh, Cem, onu kurtarmalıyız. Ne yapalım dersin?» dedi.

Cem düşünceli düşünceli, «Acaba ben suya girsem mi?» diye cevap verdi.

Sevgi hemen telâşla, «Hayır, hayır,» dedi. «Su çok derindir. Hem asıl nehrin nerede başladığını da göremezsin.»

— «Aklıma bir fikir geldi... çabuk... bak şu ağaca çıkarsak, suya sarkarız, kutu geçerken de eğilir, alırız. Haydi gel!»

Gösterdiği ağacın çevresi zaten suyla doluydu, ama pek derin değildi daha. Koşa koşa gittiler, çizmelerine de sular doluyordu.

Cem,

— «İşte geldik,» dedi. «Haydi!..»

Cem alçak bir dala çıktı, Sevgi'ye elini uzattı. Suyun üzerine sarkan dala çıktılar. Fakat durum Cem'in sandığı kadar da pek kolay olmayacaktı.

(Devamı 27. sayfada)

KAFESTEKİ BÜLBÜLLER

5

ÖZET: Yoksul bir ailenin çocuğu olan Jan ve arkadaşları «Bülbüller» grubunu kurmuşlar ve birtakım maceralara girişmişlerdi. Bu maceraları konuşup görüşmek için de savaş yıllarından kalma mahzenleri seçmişlerdi. Acaba başlarına daha neler gelecekti?

Bu fikir hoşlarına gitmişti. Her şey yolunda gitti. Birkaç dakika sonra çete birinci mahzendeydi. Jan onları küçük kapıya götürdü.

— «Mumları verin,» diye emretti.

Riko ile beraber başı çekiyorlardı. Her biri ellerine birer mum aldı. İkinci mahzenin kapısını ittiler. Küçük merdiveni indiler. Diğerleri onları takip etti. Riko ile Jan, mahzende şöyle bir tur attılar. Hava serindi. Ama rutubet kokmuyordu. İleride karanlığa doğru inen başka bir merdiven vardı. Çocuklar onu göremediler. Hafif bir rüzgâr mumların ışığını azaltıyordu. Birden Riko'nun ayağı bir şeye çarptı. Mumu eğdi, bir sandalye gördü. Sonra bir başka sandalya, sonra bir başkası... Duvarın önünde tam altı tane sandalye sıralanmıştı. Bunun yanı sıra tel dolaba çok benzeyen bir eşya daha vardı. Eğilip baktılar. Evet bu bir tel dolaptı. Açtılar. Mum ışığında şeker kutuları, süt tozu kutuları, kuru meyvalar ve bir yığın erzak gördüler.

— «Acaba,» dedi Jan. «Hırsızlar mı saklanıyor burada? Ne dersiniz?»

Riri, «Sık sık gelmiyorlar anlaşılan.» dedi. «Etraftaki şu toza, şu örümcek ağlarına bakın.»

Riko ortaya bir fikir attı.

— «Buranın ne olduğunu biliyorum. Bir sığınak burası. Jan hatırlıyor musun tarih öğretmeninin dediğini? «Bir mahzenden bir diğerine geçmek mümkündür.» Belki de savaşta insanlar, düşman saldırılarından korunmak için buraya inmişlerdir.»

— «Haklısın. Savaştan sonra da hiç kimse bu mahzenleri temizlemeyi düşünmemiştir. Ne şanslıyız. Kim bilir nasıl eğleneceğiz.»

Jan, «Kafamızı çalıştıralım.» diye söze karıştı. Buraya herşeyden önce ışık lâzım. Bu mumlar yeterli değil.»

İkizler evlerinde bir petrol lambası olduğunu söylediler. Onu getireceklerdi. Biri de bir şişe petrol getirmeye söz verdi. Çocuklar yeni evlerinde bir tur attılar Bir köşede eski bir gazete vardı. Mum ışığında Jan tarihi okudu. 10 Kasım 1943. Şaşkın şaşkın:

— «Bu, tarih bu.» dedi.

Jan'a göre, doğumundan önce olan her şey tarih sayılıyordu.

Riko, «Bunu tarih öğretmenine verelim.» dedi.

— «Ne kadar aptalsın. Ya bize onu nereden bulduğumuzu sorarsa? Nerede olduğumuzu bilecek o zaman.»

— «Evet haklısın. Ona bu gazeteyi göstermiyeceğiz.»

Bülbüller ertesi gün yine saat beşte buluşmaya karar verdiler. Artık çıkma zamanı gelmişti. Jan öne geçti. Yol serbestti. Annesi mutfaktaydı. Çete çıktı. İkizler mahzenlerinin kapısını kilitlediler. Anahtarı kapıcının oğluna verdiler. O da çiviye taktı. Her şey yolunda gitmişti. Dikkatli olurlarsa sık sık orada buluşacaklardı.

Cuma günü «Bülbüller»e çok uzunmuş gibi geldi. Fakat işte saat beşte yine yeni evlerinde, mahzenlerindeydiler.

Marité yoktu. Kardeşi Bernard izah etti:

— «Hasta, başı ağrıyor. Annem ona bu akşam evde kalmasını söyledi. Buna çok öfkelendi.»

— «Kim, annen mi?»

— «Hayır, Marité.»

Bernard ve Marité okul müdürünün çocuklarıydı. «Bülbüller»in arasında fakir olmayan yalnız onlardı. Oldukça pahalı giysileri ve babalarının da bir otomobili verdı. Ayrıca, içinde değerli eserler bulunan zengin bir kitaplığa da sahiptiler. Anneleri daima sıhhatlerinden endişe eder ve üzerlerine titrerdi. Devamlı baskı altında bir yaşantıları vardı. «Bülbüller»le serbest kaldıklarında bile uzun süre rahat oynayamazlardı. Üstelik anne ve babları kimlerle oynadıklarını bilmiyorlardı. İyi ki annleri sık sık hava almak için adanın bitimindeki parka gönderiyordu. Çocuklar sandelyelerine oturdular. İkizler eski petrol lâmbalarını getirdiler. Riri, lâmbanın camını mendiliyle temizledikten sonra petrol doldurdu. Şimdi mahzen iyice aydınlanmıştı. Etraflarına bakındılar. Riri:

— «Ne kadar da çok toz var,» dedi.

— «Ya şu örümcek ağlarına ne dersiniz?»

— «Hepsini temizleyeceğiz!»

Küçük Sicilyalı Riko Sikka çevresine bakmıyordu. Bu loş mahzenin çok güzel olduğunu düşündü. Evlerinde altı kişi aynı odada yatıyorlardı. Pen-

cere küçüktü. Üstelik pis ve karanlık bir avluya bakıyordu. Bu yüzden onların odası da bir mahzen kadar karanlıktı. «Bülbüller» yemek için erzak getirdiler. Tel dolaba koydular.

Ne yemek! Ne yemek!..

Bir çikolata, iki tane ayva, katı bir yumurta, bir parça ekmek, iki domates ve bir şişe süt. Jan, bunları altıya paylaştırdı. Çocuklar acayip yemeklerden zevkle yemeye başladılar. Domatesler çikolata ile beraber yenildiği zaman çok nefis oluyordu doğrusu!

Riri, «Dolapta başka unutulmuş yiyecekler de var,» dedi.

Jan, «Haaayır. Onlara dokunmayacağız. Bunlar savaş yiyeceklerimiz. Kuşatıldığımız zaman yeriz onları» diye itiraz etti.

Riko, «Neden olmasın,» dedi. «Almanlar 1870'de Paris'i kuşattıkları zaman insanlar hayvanat bahçesindeki hayvanların etini yemişler. Zürafa eti, aslan eti...»

Çocuklar bu kahramanlık zamanlarını hayal ettiler. Şehir onların çevresinde açlıktan ölüyor, yalnız onlar üstün, düşman kaçıyor... Herkes «Kahraman Bülbüller!» için bayram yapıyor. Cumhurbaşkanı geliyor, onlara nişan veriyor...

Birdenbire kendilerine geldiler.

Jan, «Şimdi buraya nasıl yerleşeceğimizi düşünelim,» dedi.

— «Önce mahzenleri temizlemeli.»

— «Yavaş yavaş gerekli şeyleri getiririz. Bardak, tabak, örtü.»

Riko, «Ben de öbür mahzenleri arayacağım.» diye atıldı.

— «Tabii, tabii. Muhakkak.»

— «Sonra da tarih öğretmenimiz için mahzenlerin resmini çizeceğim.»

— «İyi ama nasıl?»

— «Henüz bilmiyorum. Önce her tarafı ölçmek lâzım. Yüksekliği, uzunluğu, genişliği. Duvarlar da oldukça kalın. Çok çalışmamız gerekiyor.»

Jan ve Riko, uzun uzun bu işten konuştular. Diğerleri, başta Riri olmak üzere mahzeni temizlemeye başladılar. Örümcekleri hiç sevmeyen Jorj, üzeri toz dolu bir örümcek ağına eli değdiğinde aniden çığlığı bastı. Çok mutluydular. Neşeyle oynuyorlardı.

Birden Jan, «Hişşşşt, dedi. «Dinleyin!»

— «Ne oldu? Ne işittin?»

— «Dışardan «Bülbüller»in ıslığını duydum. Dinleyin.»

Doğruydu. Mahzenin kalın kapısının ardından sinyali duydular. Üç defa... Kısa kısa... Sonra bir yankı!..

Jan, «Eminim ki bu küçük prenstir,» dedi.

Riko, «Eğer yerimizi bulduysa mahvolduk.» diye söylendi.

Elini ceketinin altına attı. Parmakları çakıya dokunuyordu. «Bülbüller» çıt çıkarmadan etrafı dinlediler. Islık bir kez daha duyuldu. Bu defaki daha da yakındandı. Mahzenin kapısı açıldı. Küçük prens Nikolas'ın başı göründü. Bir ân sessizce bakıştılar. Nikolas petrol lambasının aydınlattığı çeteye bakıyordu. Çok güzel bir görünüşleri yoktu. Tozdan simsiyahtılar. Riko, küçük Sicilyalı parlayan çakısını çıkardı. Hepsi, saçları iyi taranmış, beyaz gömlekli zengin giyimli genç çocuğa baktılar. O da korkmuş görünüyordu. Buna rağmen ilk konuşan yine de o oldu.

— «Saklandığınız yer burası mı?»

(Devamı var)

Jan ve arkadaşları ellerine birer mum alıp mahzene indiler.

SANDRA'YLA JOAN BALERİN OLAN İKİZ KARDEŞTİRLER. BİR TEMSİLDEN ÖNCE JOAN KAZA GEÇİRİP YATALAK OLUNCA SANDRA ONUN YERİNİ ALIR. BUNDAN KİMSENİN HABERİ YOKTUR. JOAN TELEPATİ YOLUYLA SANDRANIN DAHA İYİ DANS ETMESİNİ SAĞLAR. AMA GÜN GELİR, SANDRA KARDEŞİNE İHTİYACI OLMADAN DA DANSEDER...

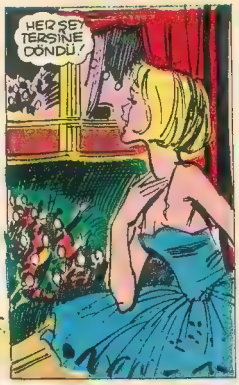

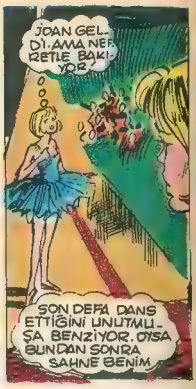

TİYATRONUN KULİSİNDE İSE HEYECAN SON HADDİNİ BULMUŞTU... SANDRA'YI SEVEN ARKADAŞLARI, HEMEN KIZIN ETRAFINDA TOPLANMIŞ, DURMADAN ONU TEBRİK EDİYORLARDI...

MADAM VALERİ DE ÖĞRENCİSİNİN BAŞARISINA ÇOK SEVİNMİŞTİ... FAKAT SANDRANIN İÇİNDE GARİP BİR SIKINTI VARDI... JOAN'I ÜZMEYİ HİÇ İSTEMEMİŞTİ...

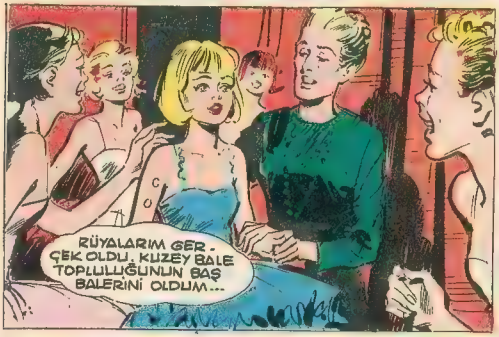

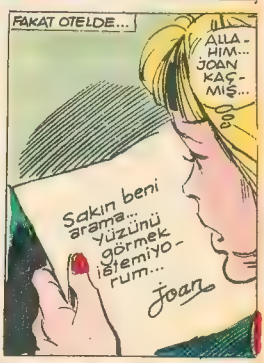

ARKASI VAR

OKULLARI GEZİYORUZ

ATAKÖY İLKOKULU

1965'te bulunduğu semtin adını alarak öğretime açılan bu okul aynı zamanda Semtte ilk açılan ilkokuldur. Öğrenci mevcudu 575 olup bunun 308'i kız 267'si erkektir. Öğretim üyeleri ise başta Müdür olmak üzere şöyledir: Nadide Arcan, Neriha Saner, Cavidan Demirel, Nilüfer Esen, Nermin Erkut, Tahire Ayatar, Ferhunde Humen, Ayşe Ülgür, Saide Öcal, Menşure Gerzo, Tülay Kınran, Meliha Celasun, Andelip Brangar, Seher Tosyalıoğlu, Mediha Eroğlu, Akten Kaya, Bedriye Savcı'dır. Ayrıca okulun Bale, Foklor, Yavrukurt, Koro, Mandolin, Resim, Sınıflararası bilgi yarışmaları gibi sosyal faaliyetler de oldukça gelişmiştir. Öğrenciler arasında resme büyük yetenekleri olan çocuklar vardır.

Ataköy İlkokulu'nun resimlerde de görüldüğü gibi başarılı bale ve folklor çalışmaları vardır.

TOM SAWYER'İN
ARKADAŞI FINN
GENE KARŞINIZDA!

KAHRAMAN FINN

«Tom Sawyer» romanında tanıdığınız çocuklardan muhakkak ki en çok Huck Finn'i sevmişsinizdir.
İşte, bizim yaramaz Finn yeniden aramıza geldi. Şimdi büyümüş, gözüpek, korkusuz, kahraman bir delikanlı olmuş. Kimsesizdir ama, korkusuzdur. Korkusuz olduğu için de hiçbir maceradan kaçınmaz. Onun başından geçenler hiçbir romanda rastlamadığınız kadar korkulu, heyecanlı, meraklı olaylarla dolu.

ARMAĞAN
ÇOCUK KLASİKLERİ

● KORKUSUZ KAPTANLAR ● GULLIVER'İN GEZİLERİ ● KAÇIRILAN ÇOCUK ● BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı) ● ROBINSON CRUSOE (II. baskı) ● POLLYANNA (II. baskı) ● ESRARENGİZ ADA ● BİR EŞEĞİN HATIRALARI ● DEFİNE ADASI ● HEIDI ● KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI ● DÜNYA'DAN AY'A ● TOM SAWYER ● KİMSESİZ ÇOCUK ● TOM AMCA'NIN KULÜBESİ ● KÜÇÜK KADINLAR ● GÖKTEN İNEN MELEK ● KARA ELMAS ● İYİ HANIMLAR ● SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ ● SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER ● KÜÇÜK ERKEKLER ● ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE ● JO'NUN ÇOCUKLARI ● BAMBİ ● MERCAN ADASI ● KÖYÜN İKİZLERİ ● MUTLU PRENS ● KİMSESİZ KIZ ● İSVİÇRELİ ROBINSON ● DÖRT ARKADAŞ ● KAHRAMAN FINN

OKUMUŞ OLMAKLA ÖVÜNECEĞİNİZ KİTAPLAR

Coni ile Ding Dong'un Maceraları

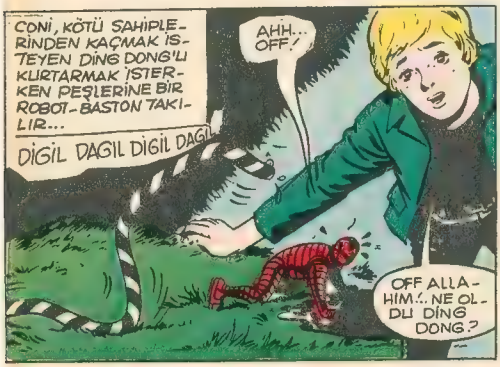

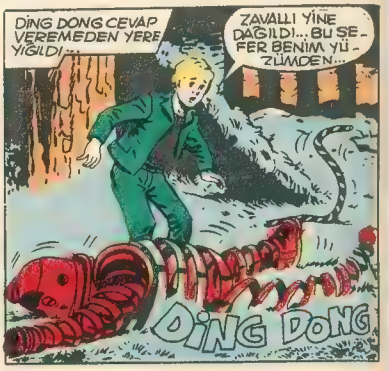

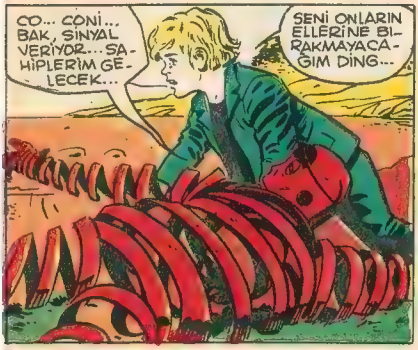

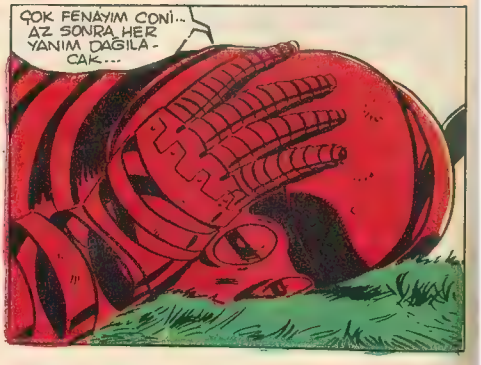

ÇOK GEÇ... MEDEN...
KRİK KRAK
ÇATIR ÇUTUR
AH TANRIM... ZAVALLI DİNG DONG ÖLDÜ... AMA ONU YİNE DE O KÖTÜ ADAMLARA BIRAKMAYACAĞIM...
O SIRADA...
İŞTE ORADALAR... ŞİMDİ ELİMİZDEN KURTULAMAZ!
EYVAH, GELİYORLAR...
GAAARÇ
ŞİMDİ SENİ TOPLADIĞIM GİBİ BURADAN KAÇACAĞIM...
DİNG DONG
DİNG DONG
SENİ ÖNCE PARÇALARA AYIRACAĞIM
UH...UH...
KRAK
ÇATIR
ADAMLAR YAKLAŞMIŞLARDI...
BU ÇÖP KUTUSU İLE SENİ DAHA İYİ TAŞIYABİLİRİM. KUŞKUSUZ BAKMA...
ÇÖP KUTUSU
CONİ BİDONU ELİNE ALIP KAÇMAYA BAŞLADI... BİRDEN...
ÇATIR
AH, HAYIR!..
DİNG DONG'U KAYBETTİM!..
ŞAP

ARKASI VAR

SİZİN İÇİN YENİLİKLER HAZIRLADIK!

Sevgili okurlarımız, gördüğünüz gibi bu sayımızda kardeşlerin köşesinde şiir yayınlamadık. Çünkü size çeşitli sürprizlerimiz var.

- Bundan böyle şiirlerinizi ayda bir defa, (**AYIN ŞİİRLERİ**) başlığı altında yayınlayacağız. Tabiî bu, yayınlanacak şiirler, o ay gönderilen şiirler arasında en güzelleri olacak. Ve en beğenilen bu şiirlerin sahiplerine küçük birer armağan gönderilecek.

- **YENİ BİR YARIŞMA AÇIYORUZ:** Bu günden itibaren gönderme süresi iki hafta olmak üzere yeni bir yarışma açıyoruz. Bütün okurlarımızın katılabileceği bir kompozisyon yarışması olan bu yarışmanın konusu (**İLERDE NE OLACAKSINIZ? NİÇİN?**) başlığını taşıyor. Bir dosya kâğıdının tek yüzüne yazacağınız yazınız 200 kelimeyi geçmeyecek. En çok beğenilecek on kompozisyon sahibine göndereceğimiz hediyelerden başka birinci, ikinci ve üçüncüye bir de sürprizimiz var.

- **AYIN RESMİ:** Bu da bir başka çeşit yarışma. Sizin Fırçanızdan köşesine gönderilen resimler arasında yapılacak değerlendirme sonunda o ayın resmi büyük ve çerçeveli olarak yayınlanacak, resim sahibine de çok seveceği bir hediye gönderilecek.

İşte böyle çocuklar. Şimdiden bu yarışmalara katılabilmek için çalışmaya başlayın. **AMA UNUTMAYIN KOMPOZİSYON YARIŞMASI 2 NİSANDA SONA ERİYOR.**

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
19 MART 1973
Sayı : 12 Sıra No. 896
Yıl : 28 Cilt : 1

Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22
İSTANBUL ★ Doğan Kardeş
P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★
Dağıtım ve Abone: Batış Beyilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenârî Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 60 TL. ★ Altı aylık: 30 TL. ★
Yurt dışı adi posta, yıllık: 90 TL. ★ Altı aylık: 45 TL. ★
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

BİR YAZ MACERASI

(Baştarafı 17. sayfada)

Uzanacakları taraftaki su çok derindi. Yüzen kutu geçerken nasıl yakalayacaklardı?

Cem, «İmkânı yok bunu başaramayacağız,» dedi.

Sevgi'nin aklına bir şey gelmişti, «Bak Cem,» dedi. «Ağaçtan bir dal kıralım, kutu geçerken uzanıp çekelim.»

Minik köpek, o garip kayığıyla gittikçe kendilerine doğru yaklaşıyordu. Cem elinde kırık dalla suya doğru eğildi. Sevgi de sıkı sıkı bacaklarından tutuyordu.

— «Asıl bana Sevgi... off... yetişemiyorum... sıkı dur...»

Sevgi var gücüyle Cem'in bacaklarına yapışmıştı. O en heyecanlı anda, tam kutuyu kaçırdıklarını düşünüyorlardı ki, Cem'in elindeki dal kutuya takıldı ve sürükleyerek ağacın sarkan dalına getirdi. Kutu Cem'le Sevgi'nin üzerinde bulundukları dala takılmış duruyordu.

Cem,

— «Yakaladık!» diye haykırdı.

— «Şişşt! Minik köpeği ürküteceksin!» dedi Sevgi. «Ya şimdi onu oradan nasıl alacaksın?»

Gerçekten de bu meseleydi. Dala takılı kutu Cem'lerden çok aşağıdaydı. Cem yetişemiyordu. Ya gene sular onu taşırsa ne olacaktı?

Cem, «Ben bu kez iyice sarkacağım. Sen de gene bacaklarıma asıl, olur mu?» dedi.

Sevgi var gücüyle asıldı, bekledi. Geçen kısacık zaman ona sanki saatlerce uzun gibi gelmişti. Cem sarktı sarktı, en sonunda köpeğe eriştı, tuttu.

— «Çek beni,» diye seslendi.

Sevgi onu çekti. Cem'in yüzü kıpkırmızı olmuştu. Siyahlı beyazlı minik köpek ise avcundaydı.

— «Ah, canım,» dedi Sevgi. «Ne güzel şey!»

Cem,

— «Haydi çabuk,» dedi. «Sular yükselmeden dönelim.»

Sular gerçekte de deminkinden daha yükselmişti. Çizmelerinin ağzına kadar buz gibi su dolu.

— «Aldırma,» dedi, Sevgi. «Birazdan evimize varırız.»

Karaya çıkınca çizmelerini boşalttılar. Hızlı hızlı evin yolunu tuttular. Minik köpek Sevgi'nin yağmurluğunun içinde titriyordu.

— «İnşallah köpekçik bizim olur,» diye içini çekti Sevgi.

Teyzeleri onları görünce,

— «Nihayet gelebildiniz!» dedi. «Öyle merak ettim ki sizi... Sevgi ne var oranda?»

İkisi birden başlarından geçenleri bir çırpıda anlatıverdiler.

Teyzeleri,

— «Vah, zavallı minik şey,» dedi. «Ona biraz ekmekle süt verelim. Sonra da sahibini bulur götürürüz.»

Sevgi bir tabağa ekmekle süt paparası yaptı. Minik köpek tabağa neredeyse dalacaktı. Çabucak hepsini yedi, bitirdi. Sonra da ateşin yanında yattı uyudu. Bu arada Sevgi'yle Cem de ıslak elbiselerini çıkartıp, kurularını giydiler.

★

Bir akşamüstü, Sevgi'yle Cem, çaydan sonra mutfakta minik köpekle oynuyorlardı. O sırada içeri giren teyzeleri bir adamın geldiğini söyledi. Adam köpeğin sahibiydi ve çocukları görmek istiyordu.

Sevgi çok heyecanlanmış, üzülmüştü.

— «Yazık,» dedi. «Ben de köpeğimizi kimse istemeyecek sanıyordum.»

Cem, «Ben de öyle,» dedi.

İkisi de teyzelerinin ardından oturma odasına gittiler. Köpeğin sahibi kendilerini bekliyordu.

Gülerek,

— «Buraya, köpeği kurtardığınız için size teşekküre geldim, çocuklar,» dedi. «Çok başarılı bir kurtarma bu! Şimdi sizden Topak için başka bir şey daha yapmanızı isteyeceğim. Topak onun adıdır.»

Sevgi'yle Cem, şaşırmışlardı, heyecanla,

— «Aa, tabii yaparız,» dediler.

— «Ona yeni bir ev bulmak istiyoruz, yani eğer siz onu almak...»

İkisi birden adamın sözünü kesip, «ey... yani onu bize mi vereceksiniz?» diye sevinçle el çırptılar.

Adam gülümsedi, «İster miydiniz?»

Sevgi de, Cem de, sevinçle.

— «Yaşasın!» diye bağırdılar. «Çok teşekkür ederiz!»

İşte böylece minik köpek Topak Sevgi ve Cem'in oldu.

Çocuk Kulübü Kuponlarını Gönderebilirsiniz

ÜYE OLUN, MAYIS AYINDA YAPILACAK ÇEKİLİŞE SİZ DE KATILIN!

Onüç haftadan beri yayınladığımız 3. Tertip ÇOCUK KULÜBÜ kuponlarını artık yollayabilirsiniz. Topladığınız kuponları bir kâğıda montazam olarak sırayla yapıştırın. Adınızı, soyadınızı, yaşınızı, okul ve ev adresinizi yazın. Doğan Kardeş Çocuk Kulübü, Cağaloğlu Türbedar Sokak 22, İstanbul adresine yollayın.

Çok geçmeden okuyucu kartlarınız elinize geçecektir.

OYUN EĞLENCE BİLMECE

Soldan Sağa: 1 — Kendiliğinden yetişmiş çim. 2 — Büyükçe; Mendil kenarına dikilen bir çeşit daracık tentene. 3 — Eski zamanda askere verilen ad; Yemek. 4 — Büyük duvar ilânı. 5 — İçinde para ve kıymetli kâğıt saklanan çelik dolap (çoğul).

Yukarıdan Aşağıya: 1 — İrinli kabarcıklar dökerek yüzde izler bırakan ateşli ve bulaşıcı hastalık. 2 — Tersi sıvı hale gel. 3 — Kalıt. 4 — Yapma. 5 — Tersi bir sayı; Memleket. 6 — Hayatta ol; Kelle.

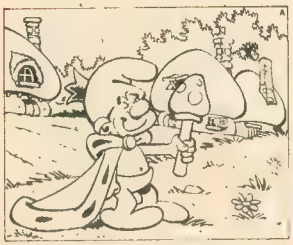

bu iki resim arasında 7 farkı bulabilecek misiniz?

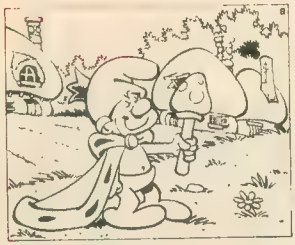

ŞİİRLİ BİLMECE

Ezildik, büzüldük
Bir duvara dizildik.

Cevap: Dişler

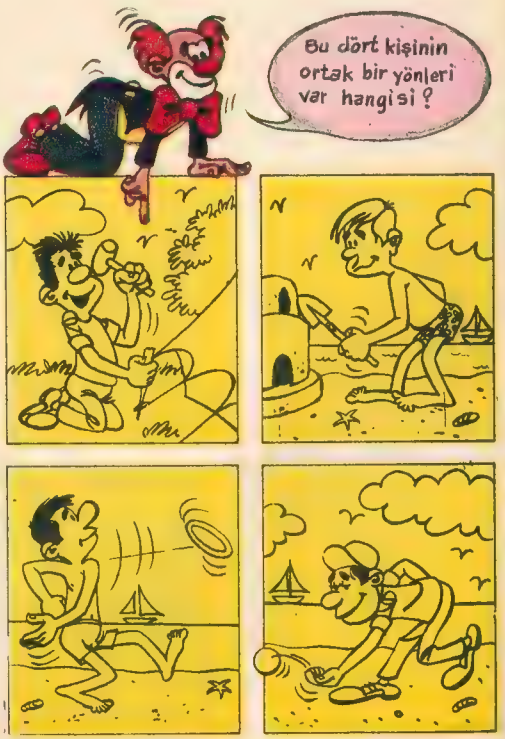

SİZİN FIRÇANIZDAN

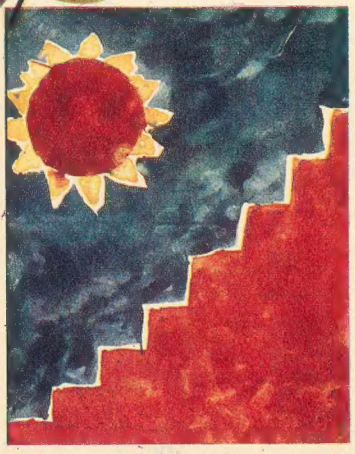

ŞEKİL *Kemal Coşkun (12 yaş.) ANKARA*

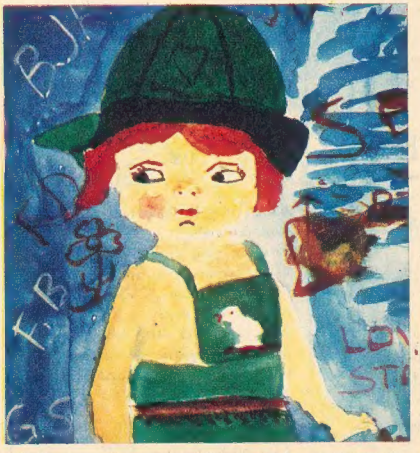

KÜÇÜK AYŞE *Fatma Dilaver (12 yaş.) ERZURUM*

GÖKKUŞAĞI
Serpil Kahraman KONYA

KEDİM
Begûm Uyanık MALATYA

RESİMLERİNİZLE ŞEHİRLERİMİZ

KARS

Füsun Gürtkurt
Galatasaray Lisesi
7/B No. 97

Doğu Anadolu bölgesinde bir ilimizdir. Kuzeyde Ardahan Yaylası, güneyde Aras nehri ve vâdiler vardır. Aşağıdağ, Perilidağ, Kısır dağı ve Göle'nin güneyindeki Allahüekber ünlü dağlardır.

İklim çok serttir. Kış erken başlayıp geç biter. Önemli akarsu Aras ve onun kolu Arpaçay'dır. Ekonomik hayat tarıma dayalıdır.

BİRAZ DA GÜLELİM

NASRETTİN HOCA'DAN SEÇMELER

Bir kış Hocanın ambarında
Arpa çok azalır
Parası olmadığı için karar verir
Eşeğin tayınını biraz kısar
Her gün biraz daha az kor arpayı
Bakar ki eşek dayanır
Biraz daha biraz daha derken
Gün gelir bir avuca iner yem
Hoca görür ki eşek hâlâ ayakta
Yalnız neşesi kaçmış
Kulakları sarkmış
Düşünür olmuş biraz
— Olsun der Hoca içinden olsun
Varsın bu kadarcık somurtsun
Gün gelir arpayı Hoca
Üç günde bir avuca indirir
Bakar ki eşek hâlâ dayanır
— Oh der Hoca
Arpa bitmeden alıştırdım
Eşeğimi açlığa
Fakat birkaç gün geçince aradan
Bir de ne görsün Hoca
Eşek nalları dikmiş
Göç etmiş öbür dünyaya
Hoca üzgün üzgün söylenir
— Vah vah yazıklar ola
Zavallı tam alışmıştı açlığa
Ömrü etmedi vefa.

Kutlu Adalı

Yolunuzu mu kaybettiniz?

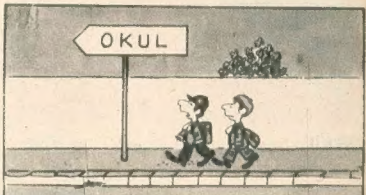

Dört aylık dinlenmeden sonra soğuk harbe giriyoruz!

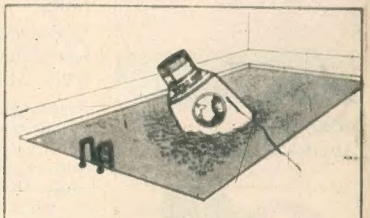

Yapılan hesaplara göre Pasifik Okyanusuna inmemiz gerekiyor.

Kaptan bugünkü çorbamız bir harika oldu.

Böyle homurdanırsan bir daha kot

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte «**DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL**» adresine postalayınız.

Murat Egi
İstanbul 1965

★Cem Kol
Burdur 20.3.1961

Hale Taşkaya
İstanbul 20.3.1965

★Necdet Erikoğlu
Hatay/İzmir 1958

Bülent Çoban
Nizip 21.3.1960

Gürbüz Kaymakçı
Kars 21.3.1960

Zühre Yalınkılınç
Nazilli 21.3.1961

M. Kenan Çakır
Ankara 21.3.1961

Tuncer Can
Sincan 21.3.1963

Reyhan Tuna
Isparta 21.3.1964

Taner Erdem
İstanbul 1963

Mehmet Anıl
Pozantı 22.3.1964

★Işın Gevrek
İstanbul 1966

Sevin Ünsal
Ankara 23.3.1959

★Tayfun Varol
Ödemiş 23.3.1961

Lale Eti
Lüleburgaz 23.3.1964

Nuray Bayazkılıç
Samsun 23.3.1966

Mehmet Gürer
Keşan 24.3.1960

Ömer Cem Gözlüklü
Üsküdar 1962

★Mustafa Orhan
Fethiye 24.3.1962

Nebi Arslan
Gümüşhane 24.3.1963

Şenol Bayrakçı
Ankara 25.3.1961

Nazan Öz
İstanbul 25.3.1963

Aydın Gözü
Antakya 25.3.1965

OYUN EĞLENCE BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

A ve B resimleri arasındaki fark. B'deki resimde:

1 — Soldaki bacada bir taş eksik.
2 — Bir çiçek yok olmuş.
3 — Adamın bir kaşı yok.
4 — Yeşilliklerdeki ağaç kaybolmuş.
5 — Adamın başparmağında tırnağı çizilmemiş.
6 — Sağdaki eve bir pencere eklenmiş.
7 — Adamın kulağının şekli değişmiş.

Soldan Sağa: 1 — Çimen. 2 — İri, Oya. 3 — Çeri, Aş. 4 — Afiş. 5 — Kasalar.

Yukarıdan Aşağıya: 1 — Çiçek. 2 — Eri. 3 — Miras. 4 — İfa. 5 — No, İl. 6 — Yaşa. 7 — Baş.

Mete Bayburtlu
Tokat 1966

★Nermin Bilsekin
Ankara 1962
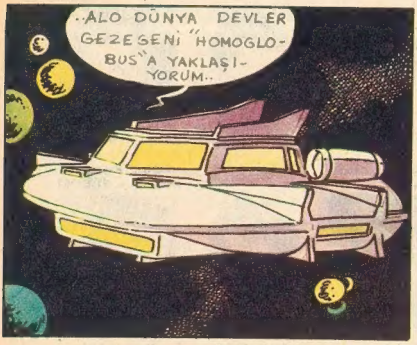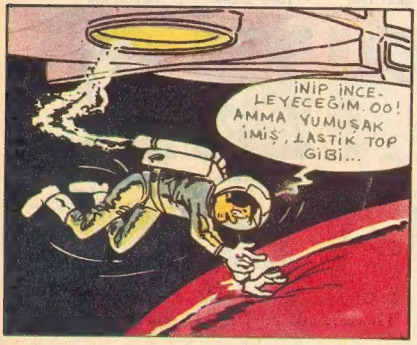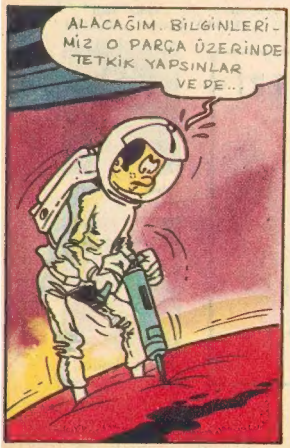
astronot Niyazi